

БІДНОВА Любов Євгенівна (псевд. і крипт.: Л. Жигмайло, Жиг-ло, Л. Ж-ло; 1882, Одеса — ?) — публіцистка, письменниця, громадська діячка. Дружина **В. Біднова**. З приїздом 1903 до Катеринослава (нині Дніпропетровськ) разом із чоловіком брала активну участь у місц. громад. житті, становленні та діяльності «Просвіти», виданні тут перших укр. газет і часописів. Навесні 1906 у Катеринославі вийшло друком 4 номери політ., екон. та літ. часопису «Добра порада», де було опубл. статтю Б. «Кріпацтво в творах Т. Г. Шевченка». Написала низку дослідж. на шевченків. тематику: «Отношение потомства к памяти Шевченка» («Исторический вестник», 1911, № 11), «Діти в поезії Шевченка» («Живе слово: Катеринославське товариство “Просвіта”», 1918, № 1), «Зрадники в поезії Шевченка» («Український пролетар», Катеринослав, 1920, 26 берез.) тощо. Активно листувалася з А. Ніковським, С. Єфремовим, М. Грінченко. У київ. г. «Рада» опублікувала статті про укр. школу, оповідання «Про душу», «Безсилля» та ін. 1910–13 Б. активно дописувала до тижневика «Дніпрові хвилі». 1913 писала про літ. діяльність І. Франка та Лесі Українки, рецензії на комедію С. Васильченка «Недоросток» і «Народні оповідання» катеринослав. письменниці Т. Сулими. Окремими виданнями вийшли «Погана мати» (1913) та дослідж. «Михайло Коцюбинський: Спроба характеристики» (1915, обидва — Катеринослав). У моск. часописі «Украинская жизнь» опубл. розвідки «Лебединая песня Леси Украинки» (1913, № 9). Активно провадила укр. нац.-культурну справу. Після ліквідації «Просвіти» 1916

Б. очолила Комісію для вивчення місцевого краю при «Научном обществе». Після Лютн. революції 1917 в Катеринославі відродила свою діяльність місц. «Просвіта» (від березня 1917 Б. — заступник голови). Б. видавала «Вістник товариства “Просвіта” у Катеринославі». Клопоталася перед гетьман. урядом про відкриття 1918 у Катеринославі укр., а не рос. університету. Восени 1918 В. Біднова запросили викладати в Укр. університеті у Кам'янці-Подільському. 6 жовтня він разом із сином Арсеном виїхав на місце нової служби, а Б. з ін. сином Леонідом і хворою матір'ю залишилася у Катеринославі. Була активісткою місц. укр. учител. товариства. За листування з чоловіком, який на той час працював за кордоном, Б. заарештовано. У 20-х рр. вчителювала у Дніпропетровську. 10 вересня 1929 Б. заарешт. у справі «СВУ» й засудж. до 3 р. позбавлення волі (умовно). Подальша доля невідома.

Рекомендована література

1. Біднов В. Спомини про Адріана Кашенка // ЛНВ. 1923. № 7;
2. Єфремов С. Щоденники. 1923–1929. К., 1997;
3. Чабан М. Любов Біднова: Портрет на тлі епохи // Січеславщина: Краєзнав. альм. Дн., 1998. Вип. 2;
4. Його ж. Біднова Любов Євгенівна // Укр. журналістика в іменах. Л., 1999. Вип. 6.

М. П. Чабан

Бібліографічний опис:

Біднова Любов Євгенівна / М. П. Чабан // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39865>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).